

Tit er jeg glad

Musik: Carl Nielsen / Sats: Erling Kullberg / Tekst: Ingemann

Inderligt

S
1 Tit er jeg glad, — og vil dog ger - ne græ - de, thi in - tet
2 Tit el - sker jeg, — og vil dog ger - ne suk - ke; thi hjer - tet
5 O du, som e - - ne de - le kan min glæ - de! du ved hvis

A
1 Tit er jeg glad, og vil dog ger - ne græ - de, thi in - tet
2 Tit el - sker jeg, og vil dog ger - ne suk - ke; thi hjer - tet
5 O du, som e - - ne de - le kan min glæ - de! du, ved hvis

T
1 Tit er jeg glad, og vil dog ger - ne græ - de, thi in - tet
2 Tit el - sker jeg, og vil dog ger - ne suk - ke; thi hjer - tet
5 O du, som e - - ne de - le kan min glæ - de! du, ved hvis

B
1 Tit er jeg glad, og vil dog ger - ne græ - de, thi in - tet
2 Tit el - sker jeg, og vil dog ger - ne suk - ke; thi hjer - tet
5 O du, som e - - ne de - le kan min glæ - de! du ved hvis

4

1 hjer - te de - ler helt min glæ - de. Tit sor - rig - fuld og
2 må sig tavst og strengt til - luk - ke. Jeg har - mes, dog jeg
5 barm jeg tur - de frit ud - græ - de! ... du kend - te, hvis du

1 hjer - te de - ler helt min glæ - de. Tit er jeg sor - rig - fuld og
2 må sig tavst og strengt til - luk - ke. Tit har - mes jeg og dog jeg
5 barm jeg tur - de frit ud - græ - de! O, hvis du kend - te, hvis du

1 hjer - te de - ler min glæ - de. Sor - - rig - fuld og
2 må sig tavst til - luk - ke. Har - - mes jeg og
5 barm jeg tur - de ud - græ - de! Hvis du kend - te,

6 *(Fine)*

1 må dog le, — at in - gen skal den ban - ge tå - re se.
2 smi - le må; — thi det er då - rer, som jeg har - mes på.
5 el - sked mig, — jeg kun - ne væ - re som jeg er, hos dig.

1 må dog le, at in - gen skal min tå - re se.
2 smi - le må; då - rer, som jeg har - mes på.
5 el - sked mig, væ - re som jeg er, hos dig. *(Fine)*

3 Tit er jeg varm, og is - ner i min var - me; thi ver - den
 4 Tit ta - ler jeg, og vil dog ger - ne ti - e, hvor or - det

3 Tit er jeg varm, — og is - ner i min var - me; thi ver - den
 4 Tit ta - ler jeg, — og vil dog ger - ne ti - e, hvor or - det

3 Tit er jeg varm, og is - ner i min var - me; ver - - den
 4 Tit ta - ler jeg, og vil dog ger - ne ti - e, or - - det

12

3 fav - ner mig med fros - ne ar - me. Tit er jeg kold, og rød - mer
 4 ej må tan - ken op - pe - bi - e. Tit er jeg stum, og øn - sker

3 fav - ner mig med fros - ne ar - me. Kold og rød - mer
 4 ej — må tan - ken op - pe - bi - e. Stum og øn - sker

3 fav - ner mig med fros - ne ar - me. Tit er jeg kold, og rød - mer
 4 ej — må tan - ken op - pe - bi - e. Tit er jeg stum, og øn - sker

3 fav - ner mig med fros - ne ar - me. Kold og rød - mer
 4 ej må tan - ken op - pe - bi - e. Stum og øn - sker

Da capo (v. 5)

3 dog — der - ved; thi ver - den sluk - ker ej min kær - lig - hed.
 4 tor - den - røst, for at ud - tøm - me det be - klem - te bryst.

3 dog der - ved; ... ej min kær - lig - hed.
 4 tor - den - røst, ... det be - klem - te bryst.

3 dog — der - ved; — ver - den sluk - ker ej min kær - lig - hed.
 4 tor - den - røst, — at ud - tøm - me det be - klem - te bryst.

3 dog der - ved; sluk - ker ej min kær - lig - hed.
 4 tor - den - røst, tøm - me det be - klem - te bryst.